

John Selbing – Den ofrivillige fotografen

John Selbing blev ofrivilligt Orrefors fotograf. Han anställdes 1927 av Simon Gate som formtecknare med ambitionen att bli glas- formgivare. I början av 1930-talet fick dock Orrefors ekonomiska svårigheter och John tillfrågades om han ville bli deras fotograf. Man hade inte råd med externa fotografer. Med rädslan för att mista jobbet accepterade han.

John Selbing var inte en traditionell företagsfotograf. Han hade ett konstnärligt förhållningssätt och en konstnärlig ambition som fotograf. Företagsledningen såg detta och gav John stor frihet i sitt arbete. Han lekte och experimenterade både i och utanför fotostudion, sökte intressanta bakgrunder i naturen och i hyttan, provade nya sätt att ljussätta. John Selbing är vår mest intressanta glasfotograf i Sverige och verkade under perioden när Orrefors glasbruk växte och utvecklades till ett världsberömt företag.

John Selbing behärskade alla genrer, stilleben, porträtt och miljödokumentation. Han förstod att fotografiet var en länk till marknad och förståelse. Han gjorde dessutom mycket av reklamaterialet för Orrefors. Kataloger, affischer, annonser som många gånger höll samma höga klass som hans fotografier.

Glaset och drömmen

Under arbetet med boken om fotografen John Selbing upptäckte vi att många negativ var skadade beroende på dåliga arkivförhållanden, men de var bildmässigt mycket intressanta.

Göran Greider skriver: "Plötsligt är Selbings bilder på väg tillbaka in i drömmen! Det är som om det omedvetna – som kan betraktas som ett slags natur inuti människan – länge längtat efter att få grabba tag i bilderna och omfamna dem!

Jag har ingen aning om vad det är som hänt negativen. Men här är det ju som om en konstnär till klivit in och bearbetat bilderna. Jag tror att Paul Klee skulle gillat de här "skadade" bilderna. Det figurativa och det nonfigurativa möts i en ny, drömsk lekfullhet: På samma sätt brukar jag vissa somrar stå och betrakta humlebladen som ätits ur av skadeinsekter och broderat fram något helt nytt och fantastiskt. Men glasets gåtfullhet får nu också ett drag av förgängelse, till och med vemod.

Och vad blir det av negativ som lämnats kvar och sakta påverkats av omgivningen? Ett samspel mellan fotografen, tekniken och något tredje, bortom människan. Selbings öga är med i bilderna, men något annat har gått in i hans blick och förändrat alltsammans.

En vas, en flaska, ett glas – plötsligt landar de i nya landskap! Helt okända, kartlösa trakter! Och det småländska glasriket fogar, med Selbings skadade negativ, till en ny sida hos vårt universum."